

تأثیر منگنز بر مسمومیت ناشی از سرب در موشهای نر نژاد بآلب سی

محبوبه خاکباز^۱، مرضیه شرکا^۱، سمیرا وکیل (ارائه دهنده)^۱، شبنم محمدی*^۲، مریم مقیمیان^۲، کامیار طبسی^۳

مهدی بصیری مقدم^۲

۱. دانشجوی مامائی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران
۲. *نویسنده مسئول، عضو هیئت علمی دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران
۳. عضو هیئت علمی گروه اورولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

زمینه و هدف:

سرب از جمله فلزات سنگینی است که اثرات مخربی بر سیستمهای بدن دارد. با توجه به اینکه مطالعات محدودی درباره مواد حفاظتی در برابر آسیب کلیوی با سرب وجود دارد، هدف از مطالعه حاضر بررسی تاثیر دوزهای مختلف منگنز بر پارامترهای بیوشیمیایی و هیستوپاتولوژی کلیه موش های در معرض سرب بوده است.

مواد و روش ها :

به این منظور، ۴۸ سر موش نر بالغ به طور تصادفی به شش گروه تقسیم شدند. گروه کنترل هیچ تزریقی دریافت نکرد. گروه دوم 60 mg/kg سرب و گروههای سوم تا ششم به ترتیب دوزهای ۵-۱۰-۲۰-۴۰ mg/kg منگنز به صورت داخل صفاقی دریافت کردند. پس از ۱۴ روز، از کلیه موش ها لام بافتی تهیه و با تکنیک استریولوژیک، حجم کلیه و گلومرول ها به دست آمد. به علاوه اوره و کراتینین سرم خون اندازه گیری شد. داده ها با نرم افزار SPSS و آزمون آنالیز واریانس تجزیه و تحلیل گردید.

یافته ها :

بررسی استریولوژیک نشان داد که سرب باعث اثرات مخربی بر بافت کلیه موش ها می شود که تجویز منگنز باعث بهبود این اثرات می شود.

نتیجه گیری :

تجویز دوز ۲/۵ میلی گرم منگنز در طی دو هفته اثر محافظتی بر بافت کلیه در معرض سرب داشت.

واژه های کلیدی:

سرب، کلیه، موش، منگنز